

VYŽADUJE TO PROSTOR, TROCHU ŠTĚSTÍ, ZNALOSTÍ, VKUSU I TRPĚLIVOSTI. KDYŽ SE TOHLE POSKLÁDÁ, MŮŽE ČESKOSLOVENSKÝ NÁBYTEK VYDĚLAT I NÁSOBKY VLOŽENÝCH PENĚZ.

ONDŘEJ KINKOR, FOTO: MICHAEL TOMĚŠ

VĚŘTE (NEJEN) HALABALOVĚ

INVESTICE
NÁBYTEK

H

H-269, H-259, H-275, H-79... V této kódové řeci by se dalo ještě pokračovat, ale kdo se zaměří třeba právě na tyto kódy, má možnost vydělat. Jde o typy československého nábytku, které v posledních letech jasně ukázaly, že i tento segment může být dobrá investice.

Zásadní pro investiční úspěch v oblasti českého nábytku je zaměření na funkcionalistické předválečné a krátce

i poválečné období, ideálně z výroby Spojených uměleckoprůmyslových závodů v Brně a především těch od jejich návrháře Jindřicha Halabaly. „Neplatí to doslova o všem, ale co dnes nese jeho podpis, roste na ceně. Hlavně křesla, židle, stoly, zkrátka solitérní věci,“ říká David Fiala, který stojí za restaurátorským ateliérem nesoucím jeho příjmení. „Halabala se nyní dostává na vrchol a ještě dlouho na něm nejspíš bude. A je také možné, že z něj nikdy nespadne,“ dodává.

Tak tedy zpátky ke kódům: H-269 je ikonické Halabalovo křeslo, jehož dřevěné područky fungují i jako nosná

konstrukce a které se sériově vyrábělo ještě v padesátých letech. Před deseti lety se dalo v původním stavu koupit za pět tisíc, renovované pak vyšlo na třicet tisíc. „Když jsem ho renovované před pěti lety prodával za šedesát tisíc, myslel jsem si, že už je to strop. A teď narazíte na nabídku za víc než sto tisíc,“ popisuje Fiala s tím, že jde sice jen o cenovku, nikoli prodejní cenu, ale i to ilustruje další vývoj. „Je vidět odvaha takovou cenu chtít. A časem se přidají i další, kteří budou chtít prodat. Trh určuje cenu. U takového nábytku je to jako v aukcích s uměním. Jakmile se najde prvních pár zákazníků, kteří

jsou ochotni požadovanou částku dát, roste také cena dalších autorových děl,“ uvažuje Fiala, přičemž zmiňuje snáze sehnatelné, tudíž i levnější Halabalova křesla s ohýbanými područkami, takzvaná céčka. Dekádu zpět byla téměř bezcenná, ale nyní se po renovaci prodávají za dvacet tisíc kus.

Zájem je trvale také o stolek H-259, jemuž se podle tvaru nohou začalo říkat „pavouk“, další raritní křeslo H-275 nebo židli z ohýbaných pochromovaných trubek H-79. Obecně nábytek, typicky pak psací stoly ze stejného materiálu od firem Vichr či později Kovona jsou sázkou na jistotu. Po

renovaci se prodávají za částky kolem sta tisíc korun.

Zajímavé zhodnocení tak nenabízí jen Halabala. Za pozornost stojí například květinová stěna Holešov od Ludvíka Voláka, původně z ohýbané, později rovné překližky. „V současnosti se prodává za desetinásobky toho, co před šesti sedmi lety. Teď ji v dobrém stavu koupíte za pětadvacet tisíc, po renovaci za dvojnásobek,“ zmiňuje Fiala a přidává další poměrně čerstvou hvězdu českého historického nábytku – Jiřího Jiroutku. Zájem vzbuzují jeho skřínky ze série Universal U-450 v bruselském stylu, které v

roce 1958 navrhl pro československý národní podnik Interiér Praha. Nejspíš je znáte také – poznat se dají podle šuplíků nejčastěji v bílo-černé nebo žluto-černo-bílé kombinaci. „Před lety bezcenný kus, dnes vyhledávaná skřínka, jež se renovovaná prodává za víc než dvacet tisíc korun. Kdysi jsem nevěřil, že se takový nábytek bude sbírat jako starožitnost. A mýlil jsem se. Teď mohu říct, že cena takových skříněk téměř jistě poroste,“ odhaduje David Fiala, který ale další podobné překvapení na trhu nevidí. „To ovšem neznamená, že se něco dalšího neobjeví,“ dodává. **1**